

alle Omstændigheder, og jeg tror ikke, det hænger sammen med det mere formelle, om de paagældende Personer har fast Ansættelse eller ikke. Jeg haaber derfor heller ikke, at dette Forslag, hvis det ophøjes til Lov i den Skikkelse, som er foreslaaet af Flertallet, skal have de opløsende og uheldige Virkninger for Ministeriet, som Mindretallets Ordfører fremhævede.

Med Hensyn til enkelte Bemærkninger, fremførte af det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel), skulde jeg kun sige, at Ministeriet er fuldstændig enig i, at det vil være heldigt at faa den nøjest mulige Samvirken mellem de forskellige Tjenestegrene under Ministeriet, saaledes ogsaa mellem Pressebureauet paa den ene Side og Gesandtskaber og Konsulater paa den anden Side. Hvorvidt det just vilde være en heldig Form, at man midlertidig anbragte Personale, der var tjenestegørende ved Pressebureauet, ved Konsulater eller Gesandtskaber, eller omvendt, stiller jeg mig noget tvivlende overfor. Begge Dele er saa specielle Tjenestegrene, at jeg tror, at man snarest skal søge det bedst mulige Resultat ved saa nøje Samarbejde som muligt. Enhver Tjenestegren virker paa saa forskelligt et Omraade, at det neppe vil føre til Gavn at lade Tjenestemænd fra den ene Tjenestegren midlertidig arbejde i den anden, og jeg kan ikke se, at en saa vidtgaende Forholdsregel er nødvendig, for at hver enkelt Tjenestemand indenfor Tjenestegrenen skal faa Kendskab til og Forstaaelse af Arbejdet indenfor den anden Tjenestegren. Det maa dog kunne naas paa en anden Maade. Det er naturligvis meget rigtigt, at man staaer overfor den Fare, at Konsulaterne overbebyrdes ved den stærkt tiltagende Virksomhed. Det er ikke saa meget paa Grund af de forskellige Ting, de kan komme til at beskæftige sig med — det er jo overordentlig mange —, men snarere ved, at Omfanget af disse Forretninger stiger saa overordentligt, og jeg er ganske paa det rene med, at man ikke kan vente, at Konsulaterne skulde have Tid til at blive egentlige Medarbejdere ved Pressebureauet. Det har heller ikke været tilsigtet, og naar man har henledt visse Konsulers Opmærksomhed paa, at det, hvis der indenfor deres Distrikt i Pressen skulde fremkomme noget, som det kunde være af Betydning, at vi blev bekendt med herhjemme, vilde være ønskeligt, om de indsendte det, vil jeg dog antage, at det ikke vilde paalægge dem for stort et Arbejde. Enhver følger sikkert den betydende Presse paa det Sted, hvor han opholder sig, af Hensyn til sine egne Forhold og sin egen Virk-

somhed, og skulde han derved blive opmærksom paa Forhold, som det kunde være af Interesse at kende i Danmark, kunde man sikkert nok paalægge ham at give Oplysning derom, uden at man dermed gav ham en særlig Forpligtelse til en minutøs Gennemgang af Pressen, som vilde være uoverkommelig. Man vilde sikkert i denne Henseende kunne opnaa at faa et Samarbejde, som ikke behøvede at lægge flere Byrder paa Konsulen, end der er Rimelighed for.

Det ærede Medlem (Fraenkel) fremkom med en Bemærkning til Anbefaling af den frie Stilling, han ønskede, at Pressebureauet skulde have. Pressebureauet skulde efter det ærede Medlems Mening være saaledes stillet indenfor Ministeriet, at Ministeren til enhver Tid kunde desavouere den Virksomhed, der udgaar fra Pressebureauet. Det tror jeg ikke var noget heldigt Synspunkt, og jeg tror ikke, man vilde blive saaledes stillet, selv om Pressebureauet havde en løsere Tilknytning til Ministeriet, da man dog maa regne med, at Ledelsen af Ministeriet faar Ansvar for Pressebureauet, og det er ogsaa rigtigt. Men jeg kan ikke se andet, end at Virksomheden maa kunne udføres saaledes, at man ikke bliver stillet overfor Nødvendigheden af at skulle desavouere. Det maa være Formaalet saavel for den Virksomhed som for den Virksomhed, der foregaar ved de egentlige Kontorer og ved Gesandtskabskontorer og Konsulater.

Jeg skal tillade mig at anbefale Flertallets Forslag til Vedtagelse.

Ordføreren (Niels Petersen): Jeg skal, navnlig efter at Udenrigsministeren nu har talt, ikke bidrage meget til at forlænge Diskussionen. Det er dog nogle af de Udtalelser, som det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) fremkom med, der foranlediger mig til at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at der skulde være nogen Fare for, at Pressebureauet skulde blive, som han kaldte det, et Kontor som et andet Kontor. Hele den Virksomhed, som udfoldes fra Pressebureauets Side, har en saadan Karakter, at man ikke behøver at frygte for, at det rent kontormæssige vil faa Overhaand. Lige saa lidt tror jeg, at der er Grund til at befrygte, at Pressebureauet omvendt skulde blive den egentlige Leder af Udenrigsministeriet; saaledes opfattede jeg det ærede Medlems Udtalelser. (Fraenkel: Ja, det er rigtigt). Ja, efter de Udtalelser ved andre Lejligheder, jeg har hørt af det ærede Medlem, skulde jeg tro, at det, han gaar ud fra, er, at det i alle Livets Forhold er Personlig-